Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8140
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

Adhec enim exercenda monet uos auium exempla. Nam legitur quod aquila senescens a pullis suis pascatur usque dum ipsum nouum eiusmodi renascatur. Simili modo fertur quod mergus senescens a pullis suis nutritur. Cuiusmodi quoque senectute grauata et plumis nudata a pullis aliis circumuolantibus et cibo assiduo recreatur. Cur ita alia exercent uolucres quanto magis decet ut ea expleant homines. Elemosinis redimite uos a peccatis et penas pietatis. quia bona est elemosina cum ieunio. Hec amorem lutum. et hec peccata purgat et in tenebras ire non patitur. Sed ut ea est habita quippe plena bonis et elemosinis. ad uitam resuscitat uiduis flentibus et orphanis. Cum enim uestes ostenderent quas illis facebat. mox eis pecunie restituebat. Cui enim quantum elemosine ualet. non solum enim amore auelitur. sed etiam amorem corporis suscitat. Tobias quoque quadriennio lumen oculorum amiserat per elemosinas et ieunia anglo uisitante recepit.

Legitur de quodam thelonario. quod nunquam elemosinam prouenerit alicui pauperculo. Quadam die cum pauper uisum se offerret quod ita bona illi et illi eis impendisset. ille qui thelonarium quis dicissimum nunquam aliquod bonum eis exhibuisset. unum illorum uidit. quod ab prisce elemosinam abeo accepturum fuit. Cum dum unusquisque prius habuit deposuisset. si abeo saltem minimum quod accipet. ille prius ad domum thelonarii cucurrit. elemosinam in portunis uocibus petit. Cum hora panis ministrum misericorde imponebat. Cumque thelonarium furorem repletum cuspicerent. si forte lignum et lapis se furem offerret. quia in facie uociferantis iactaret. prius cuneum arripuit. in ora clamantis pauperis precipit. Quem ille amplectitur letus ad socios regreditur. cuneum demonstrat. quem se abeo accepisse memorat. Non multum prudentem thenotherium equum in furmitate iactat. et adeo ima ducit. Adhuc mox demones cuenerunt. cuncta ei male gesta eo uidente recensuerunt. Cumque anglus adesset. et abeo custode bona eius regredi uetuit. dum quinquam assensum ad bomi pbe uoluerunt. nequaquam die cuneum iam in pauperem iactatum. quem ipse nunc secum adtulerunt. Anglus cuneum abeo accepit. et in minimas